

Mødet genoptaget kl. 14.

Formanden: Medlem af folketinget Sigs-gaard har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Finder ministeren det rimeligt, at en lærers fastansættelse gøres afhængig af frisure og klædedragt“?

Spørgsmålet vil blive optaget på dags-ordenen for tingets førstkommendespørgetid.

Derpå genoptoges forhandlingen om afgiftsforslagene og forslaget til udskrivningslov.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 3955).

Aksel Larsen: Det har jo været en lang og ond tid for befolkningen og en sen død for folketinget fra november til i dag, og så er vi endda ikke ved enden. Det hele må ses på baggrund af valgkampen og det billede, man under valgkampen oprullede for befolkningen, og de løfter, man gav befolkningen.

Når jeg tænker på valgkampen og valg-løfterne, kan jeg ikke undlade at tænke på den højtærede statsminister, som i hvert fald meget højt og tydeligt lovede befolkningen, at hvis den ville være flink at gå hen og stemme, og navnlig stemme socialdemokratisk, så skulle vi få en bedre social-lovgivning, og vi skulle få fuld folkepension til alle; børnetilskuddet skulle blive forhøjet og trukket ud af skattelovgivningen, så det kunne blive udbetalt direkte til forsørgerne; der skulle blive givet tillægspension til alle — det er vist efter lagkagesystemet det dér skal foregå — der skulle gives kompensation til tjenestemændene, hvis de ikke fik tillægspension; tjenestemændenes efterslæb skulle indhentes; der skulle bygges 50.000 boliger om året; der skulle investeres kolossale beløb i uddannelse, forskning o. s. v., og der skulle bygges en Store-Bæltsbro.

Der var noget for enhver smag, der var løfter om alt til alle. Fremskridtene skulle — det var det indtryk, man fik — være gratis, i hvert fald blev der ikke talt ét

ord om, at det ville koste noget, og om at der ville komme en regning, og den højtærede statsminister talte slet ikke under valgkampen om, at der kunne være blot de ringeste økonomiske eller statsfinansielle vanskeligheder. Derimod gav han løfter om kildeskat og sambeskatningens ophævelse. Hvad kildeskatten angår, er det jo blevet ved løfterne om, at forslaget nok skal komme, og hvad sambeskatningens ophævelse angår, har vi fået et lovforslag, om hvilket den højtærede finansminister selv sagde, at det kunne ikke bruges.

Jeg må indrømme, at regeringen lovede ikke før valget direkte skattelettelser. Det overlod den til det konservative folkepartis valgmanifest, og de, der har stemt konservativt, har nu ikke gjort det helt i blinde, selv om det ærede medlem hr. Poul Møller tror det, for de kunne jo læse i det konservative valgmanifest, at der skulle gives direkte skattelettelser til forsørgere, til enlige, til invalider, til lønmodtagere og til flere andre kategorier — jeg vil ikke opremse dem alle.

Men det var før valget, og så kom valget, nu er det overstået. Og umiddelbart efter valget oplevede vi den højtærede statsministers gentagne indbydelser til venstre og de konservative om at gå sammen med regeringen bag lukkede døre for at finde ud af, hvad man nu skulle foretage sig. Der blev ikke noget af det, så vidt jeg har forstået, for på disse lukkede og fortrolige møder viste det sig, at statsministeren ikke selv havde nogen idé om, hvad han mente man skulle snakke om, og så kunne der jo ikke forhandles.

Så kom skattebuketten i november; 500 mill. kr. ville regeringen have i øjeblikkelige forbrugsskatter. Den fik kun 90 mill. kvartalet i 2 kvartaler, men ved samme lejlighed bebudede man, at der ville komme et krav om 1.500 mill. kr. i ekstra skatter i foråret, og det skulle komme, ved at man ville foreslå merværdiomsen indført. Nå ja, det måtte man droppe, fordi man indså, at selv om man i Sverige i flere år havde arbejdet med sagen og var kommet med en meget omfattende betænkning, og selv om man herhjemme havde skrevet en meget lille betænkning på grundlag af den svenske, var det ikke forberedt tilstrækkeligt til at lave et lovforslag.